

יומן החדשות

עולם הסרטים בעוניו

יאגלום יסיק לנשים עניות; כוכבים מתגייסים לטובת האיגוד העני

● הנרי יאגלום, המתמחה בסרטים אישיים בעלי תקציב זעיר של מיליון דולר לכל היותר, הקים מחלקה מיוחדת בחברה שבה הוא מפקח את סרטיו שלו, חברת ריינבו. המחלקה מיוערת להפקת סרטים של בימאות.

הוא ציין שהיה רוצה להפיק ארבעה עד שישה סרטיינשים בשנה. "אינני עומד לפתח בעצמי את הפרוייקטים, זה הורש יותר מדי כסף וזמן. תסריטים נכתבים כל הזמן, אבל אינם יוצאים לפועל בגלל חוסר מימון.

מובן שהסרטים האלה אינם יכולים להיות סירטי תקופה או הרפתקאות, שהם יקרים ל־הפקה. הם חייבים להיות סרטים המתרחשים בזמן אחר ובמקום אחר, כמו הסרטים שאני עושה. והאמינו לי שכן, למרות שהסרטים אינם עולים כסף רב, עשויים להרוויח הרבה.

"הייתי רוצה לראות יותר סרטים מן הסוג

אחים הנרי ומייקל יאגלום סרטים קטנים לרווחים

● מסתבר שלא רק איגוד השחקנים הישראלי סובל מעוני. 50 בדרנים ידועים התגייסו לערביגאלה שייצרך בחודש אוקטובר, והכנסו תיו לאיגוד השחקנים של אמריקה. האידיע החגיגי ייערך בחסות הגברות נאנסי רגן וג'ון רייט (אשתו של דובר הבית הלבן), וכבר ידוע שהתנדבו להופיע קשישים כמו קאתרין הפכורן, ג'יימס סטיוארט, גרגורי פק, אנג'לה לאנסבורי, ואלתר מתאו, לורן באקל, טוני ראנרל, וברט רינולדס.

● אחרי שאבא ג'ון יוסטון ביים את כל בני משפחתו בסרטיו, הוא עומד לקבל הוראות מבנו, דני יוסטון, בסרט חדש בשם תיאופילוס נורת. את התסריט כתב ג'ון יוסטון עם ג'אנט רות', שהשתתפה גם בכתיבת הכבוד של פריצי, ושחקנים אחרים בסרט הם: הארי רין סטאנטון, בורג'ס מרדיט, דייוויד וואנר, וירג'יניה מארסן ואנג'ליקה יוסטון, אחותו של הבימאי ובתו של ג'ון. הסרט מבוסס על סיפרו האחרון של הורנטון ויילדר, שראה אור בשנת 1974. השנה שבה נפטור הסופר.

העלילה, המתרחשת ב־1926, בניופורט, מספרת על פרא־אדם פלאי המגיע אל העיר והופך אותה על פיה.

● למי שנדמה שבישראל יש יותר מדי פס-

כשהוא מגיע לניו־יורק, כראשיהשנה, הוא מגלה שיש שלוש נשים ברירה ששכר זה עתה. הסרט, דוגמת סרטיו הקודמים, מציג את העימות של הגבר שבמרכזו העלילה עם הנשים ועם חברים נוספים.

בסרט מופיעים ג'ון וולס, מגי ג'אקובסון, מלאני ינטר, ובהופעות אורח ירדיתית מופיע מילוש פורמן, המגלם את בעל הדירה.

שאני עושה. סרטים ששוקקים במהות האנושית. אינני רוצה בסרטים ממוסחרים. אם בעתיד הקרוב אגרום לכך שאחרים יעשו חצי תריסר סרטים כמו הסרטים שלי, אהיה המאושר באדם!"

סיבה נוספת לכך שהיה רוצה לראות יותר נשים בקולנוע: לדעתו, נשים בימאות מתקשות לחדור לעולם הגברי הזה.

אשר לתפקידו כמפיק, טוען יאגלום, שאין ברעתו להתערב בתהליך היצירה כל התערבות שהיא. כל מה שהוא רוצה לעשות, זה גייס התקציב המינימאלי הדרוש לעבודה, ולא יותר מזה. כדי לממש סרטים בתקציב זעיר צריך כל אחד מן המעורבים בעבודה להסתפק בשכר המינימום שמרשה האיגוד המיקצועי.

המעורבים, טוען יאגלום, יכולים לקבל פיצוי בצורת 50% מן הרווחים העתידיים. ויש בהחלט סיכוי לרווח סביר, אומר יאגלום, יותר מאשר באלפנים הגדולים."

באשר לעבודתו שלו, יאגלום עורך קצת את סרטיו החדש, ראש השנה החדשה, שצילם במשך שבועיים וחצי, בחודש ינואר, בניו־יורק. שוב הוא מופיע בתפקיד הראשי, כאשר הסרט נסוב על משבר גיל־הבניים של גבר, המחליט לעזוב את לוס־אנג'לס ולראות אם הוא מסוגל להתחיל חיים חדשים בניו־יורק, למרות חרדתו שאיחר את המועד.

ג'ניפר קונלי ודייוויד בואי: קמצוץ של דמיון

יעלה הנסון וצוות מרעיו הפעם, מן הדמיון הפורה שלהם. ואכן, מן התולעים הקטנות ועד למיפלצות־הענק, מכפות־הידיים המדברות ועד למקשי־הדלתות המבדרים, הכל ראוי כאן לשבח מן הבחינה הזאת.

בואי מספק נסיד מחשכים קצת עצוב וקצת נוסטאלגי, ששיריו אינם שייכים כל־כך לעניין, אבל ממלאים את תפקידם: עזרה במכירת הסרט.

יש כאן אפילו מוסר השכל: טוב לאדם כשיש לו דמיון - אבל לא טוב שיחיה רק בעולם של דמיון.

בואי בא למכור

לאבידינת (פריז, תל־אביב, ארצות־הברית) - ג'ים הנסון, אבי החבובות, מכה שוב. כדרכו, הסרט הוא חגיגה של דמיון פרוץ, תצוגה של יצורים מופלאים שמעמידים בצל את רוב השחקנים בשר ודם. ושוב, כרגיל, העלילה היא בסך הכל תירוץ כדי להכניס לתוך המסך את היצורים הללו. והכוכבים האורחים הם סיבה למשוך לקולנוע את מי שחושש מסרט אנימציה סתם. במיקרה זה, הכוכב האורח הוא דייוויד בואי, שכתב גם את המוסיקה, וכמות המעריצים שלו ודאי תעזור בצורה משמעותית למלא את האולם.

הסיפור מזכיר מעין תערובת שהתקבלה במערבל, אחרי שדחסו פנימה את סינדרלה, עלילה בארץ הפלאות, קצת פאוסט, קצת מילחמת הכוכבים, ועוד תריסר אגדות. נערה צעירה שנמאס לה לשמור על אחיה החורג, תינוק בכיין המטרד את מנוחתה, מבקשת מן הרוחות הרעות שיבואו ויטלו אותה ממנה. מובן שאינה מתכוונת לכך ברצינות, וכאשר התינוק אכן נעלם, היא מוכנה לעבור כל מיכשול שבעולם כדי להחזירו הביתה בריא ושלם.

לשם כך היא צריכה לעבור מבוך מיסתורי ופלאי, כדי להגיע למרכז, שם יש טירת־פלאים, ובה התינוק אשר עתיד להפוך בעצמו לאחד הרוחות, אם לא יצילו אותו בזמן. כמו הנסיכה לאה במילחמת הכוכבים, יוצאת הנערה לדרך, ואוספת תוך כדי מסעה שותפים המסייעים לה להגשים את מטרתה. בעצם, אין ספק, ולוא לרגע, שהיא תצליח בכך. העיקר הוא לראות מה

בימאי ג'ון האב יוסטון לטובת יוסטון

טיבלים, הנה לוח הפסטיבלים בעולם, במשך ה־חודשים הקרובים בלבד: הראשון הוא פסטיבל לוקארנו, החוגג את יום הולדתו ה־40. הוא מתחיל ב־6 באוגוסט. יומיים אחריו מתחיל פסטיבל אדינבורו, ובאותו חודש אפשר לבקר גם בהוגסונד (נורווגיה), ריאו צ'יני פסטיבל, מאלמו (שוודיה), מונטריאול שכולל גם שוק סרטים גדול לשלווייה ווידאו, ופסטיבל ונציה.

ב־2 בספטמבר מתחיל פסטיבל לסירטיילרים באמסטרדם, אחריו פיגרה רה פוז פורטוגל, דר כיל בצרפת, טלוריד בקולוראדו, פסטיבל סירטי תעורה בבאהיה (בראזיל), פסטיבל הפסטיבלים של טורנטו, פסטיבל בגראנסק, שוק הסרטים בסין, יריד סרטים באטלנטיק סיטי, סירטי איכות־הסביבה בפריבורג, פסטיבל בוסטון, פסטיבל סאן־סבטיאן בספרד, פרס איטליה לטל־וויזיה בויצ'צה, יריד בינלאומי לאמצעי־תקשורת בהונגריה, סימפוזיון לעידוד סרטים ב־ג'קסון הול (ארצות־הברית), פסטיבל טוקיו, פסטיבל ניו־יורק, קולנוע אילם בפורדנונה, יריד וידאו בניו־יורק, יריד וידאו בכאליפונה ופסטיבל הסרטים האירופיים באמסטרדם.

ריצה מייגעת מדי

רוץ, הנרי, רוץ (גורדון, תל־אביב, קנדה) - מלודרמה קטנה ומושרת זו צפויה לחלוטין, והבימאי פונסואה לאבונטה חסר את הכישרון הנחוץ כדי להפוך את הסיפור הבאנלי לחוויה מרגשת, כפי שהוא מתיימר לעשות.

הנרי הוא נער צעיר שאמו טבעה בנהר ואביו שונא את כל העולם, במיוחד את הנרי ואת אחותו בת ה־11. זו סובלת כל־כך מן היחס הזה, שהיא מאושפזת במשך הסרט כולו בבית־חולים, סובלת מבעיה פסיכוסומאטית כלשהי, שאין העלילה טורחת להסביר כלל וכלל.

חוץ מזה, הנרי הוא בחור טוב, אבל לא מבריק, חבריו מתעללים בו בבית־הספר, המורים אינם מחבבים אותו במיוחד, מלבד מורה אחת טובת לב. וידו הוא בעל המוסך בעיירה, שהוא גם החבר של המורה הנל.

כישרון אחד יש להנרי: הוא יודע לרוץ. ואכן, הוא רץ כל הזמן. הוא רץ בבוקר לבית־החולים כדי להביא אוכל לאחותו ולנחם אותה, הוא רץ לבית־הספר משום שהאוטובוס אינו מוכן להמתין לו, הוא רץ ביערות והוא רץ בגשרים, עד כי אין מנוס מן העובדה שירשם בסופו של דבר למירוץ המסורתי של הכפר ויצטיין בו, ובכך ישבור את ההתנכרות של כולם - החל מאביו וכלה בחבריו לכיתה.

הריצה אינה מספיקה

אם הסיפור הוא חיזור ומספיק בקושי לסרט קצר, השחקנים הם הססניים ומתקשים למצוא בשר בתפקידיהם הדלים. זה נכון לגבי כולם - מאריק בריזבואה בתפקיד הראשי, ועד לאחרון התפקידים המישניים. מלבד הנופים היפים שסיבב לעיניה, שבה צולם הסרט, קשה למצוא משהו ראוי לשבח בכל הדיישה הזאת.

